

θητήν τὸ βιβλιάριον του, ὅπως τὸ ἐπιδεικνύη πρὸς τὴν οικογενεϊάν του, ἀλλὰ τὸ βιβλιάριον τοῦτο ὀφείλει νὰ επιστρέφεται ἀκριβῶς τὴν ἐπαύριον.

5) Ὅταν ὁ μαθητὴς θέλῃ ν' ἀποσύρῃ μέρος ἢ τὸ ὅλον τῶν ἐν τῷ Ταμιευτ. τῆς Ἐθν. Γραφείας καταθέσεων του, πρέπει νὰ ζητήσῃ τὴν παρέμβασιν τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου του, πατρὸς, μητρὸς ἢ κηδεμόνος ὅστις υπογράφει ἐπὶ τοῦ βιβλιαρίου μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ Διδασκάλου τοῦ Σχολείου καὶ τοῦ διευθύνοντος τὸ Ταμιευτήριον· διὰ τοὺς μαθητὰς τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων τὸ καθήκον τοῦτο ἐκπληροῦ ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλ. Ἐκπαιδευτικῆς, ἢ ὁ τοῦτου ἀντιπρόσωπος.

6) Ὅταν μαθητὴς τις ἀρίστην τὸ Σχολεῖον ὁ Διευθυντὴς ἢ ὁ Διδάσκαλος ἀποδίδει πρὸς τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπόν του τὸ βιβλιάριον τοῦ Ταμιευτ. τῆς Ἐθν. Γραφείας, πρὸς δὲ καὶ τὸ ὑπόλοιπον τὸ ὅποιον δύναται νὰ ἔχῃ ἐκ τῶν καταθέσεων του. Ἐξόφλησις δὲ πάντων ἐνεργεῖται ἐπὶ τοῦ βιβλιαρίου τοῦ Σχολείου ἐν τῇ Σελίδι τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ· τότε δὲ ἀμέσως εἰδοποιεῖ τὴν διευθύνσιν τοῦ Ταμιευτήριου ὅτι ὁ μαθητὴς ἐγκατέλειψε τὸ Σχολεῖον, καὶ τὸ βιβλιάριον του ἐδόθη πρὸς τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπόν του.

7) Ὅτι περὶ Ταμιευτηρίων Νόμος ἐπιτρέπει τὴν δι' ἄλλου κατάθεσιν, κατὰ συνέπειαν αἱ παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ Διδασκάλου τῶν Σχολείων καταθέσεις εἶνε νόμιμοι καὶ ἐπιτρέπονται.

Η ΥΣΤΕΡΝΗ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ

Ὅταν ἡ δόλιχ ἢ μάννα μου τὸν κόσμο παραιτούσε,
Κ' ἐπῆγα κι' ἐγονάτισα, μικρὸ πουλλί, ἔμπροστά της,
Τὴν τελευταία της πνοή ὁ Χάρος ἔρρουφούσε,
Κι' ἔμεινε μόνο θλιβερή, ὅταν κάτι νὰ ζητούσε,
Ἡ ὑστερνὴ ματιά της.

Νὰ σβύσῃ δὲν τὴν ἄφινη ὅα φῶς ἀπὸ καντύλι,
Προτοῦ τῆς εὐρη μὴ φωλιά νὰ μοιάζῃ τῇ φωλιά της.
Ἐἴθε ἄλλο καντύλι ἦθελε τὸ φῶς της νὰ τὸ στείλῃ,
Καὶ ἦρεθε μέσ' τὰ μάτια μου καὶ πάλι ν' ἀνατείλῃ
Ἡ ὑστερνὴ ματιά της.

Καὶ ἀπὸ τότε ὅ,τι θεωρῶ, καὶ ὅ,τι σταματήσω
Τὸ κουρασμένο βῆμά μου, πιερῆς ζωῆς διαβάτης,
Ἐἴθε μάννα θὰ τ' ἀγκαλιασθῶ καὶ θὰ τὸ ἀγαπήσω,
Γιὰτ' εἶνε μέσ' τὰ μάτια μου, ὅσῳ νὰ ξεψυχήσω,
Ἡ ὑστερνὴ ματιά της.

Ἐν Μεσολογγίῳ.

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐνῶ ποτε ἡ βασίλισσα Βικτωρία ἦτο ἐπίτοκος, ὁ πρίγγιψ Ἀλβέρτος σύζυγός της εἶπεν εἰς ἐν τῶν τέκνων του·

— Ἡ μητέρα σου θὰ σοῦ κάμῃ δῶρον ἓνα ἀδελφὸν ἢ μίαν ἀδελφήν· ποῖον τῶν δύο προτιμᾷς;

— Ἄν δὲν τὴν πειράζῃ τὴν μητέρα, καλλίτερα ἂς εἶνε ἓνα ἀλογάκι!

* *

Ἐν Ξενοδοχείῳ.

— Νά σου πῶ, κύρ Ξενοδόχε, αὐτὴ ἡ πετσέτα εἶνε πολὺ ἀκάθαρτη.

Ὁ Ξενοδόχος ἐκπληκτος.

— Μὲ συγχωρεῖτε, ἀλλ' εἴσθε πολὺ δύσκολος. Περισσότεροι ἀπὸ 40 κύριοι ἐσπογγίσθησαν σήμερον εἰς αὐτὴ, καὶ εἴσθε ὁ πρῶτος ποὺ κάμνετε παρατήρησιν!

* *

Μεταξὺ δύο φίλων.

— Τὰ μαλλιά σου ἄρχισαν, καυμένε, νὰ ἀσπρίζουν, βλέπω.

— Ναι, ἀλλὰ τοῦλάχιστον ὑπάρχουν ἀρκετὰ νὰ ἀσπρίσουν, λέγει ὁ ἄλλος παρατηρῶν τὴν ὡς σαχάραν ἔρημον τριχῶν κεφαλὴν τοῦ φίλου του.

— Ἐχεις δίκαιον, ἀλλὰ τὰ δικά μου ἐπροτίμησαν τὸν θάνατον ἀπὸ τὴν ἀτειμίαν!

ΑΛΠΘΕΙΑΙ

Ἄδύνατον μᾶς εἶνε νὰ γνωρίσωμεν ἄνδρὸς ψυχὴν καὶ φρόνημα πρῶν ἢ φανῇ τοὺς νόμους ἐφαρμύζων καὶ ἀρχὴν ἀσκήων. Τὸ κατ' ἐμὲ ἂν κυβερνήτης πόλεως δὲν ἐπιμέν' εἰς τὰς ἀρίστας τῶν βουλῶν, ἀλλ' ὑπὸ φόβου κλείη χεῖλη ἀφωνα, καὶ νῦν καὶ πάλαι τὸν κηρύττω κάκιστον. Καὶ ἂν τις φίλον ἔχῃ τῆς πατρίδος του ἄνωτερον, ἐκείνον οὐδὲ λέγω κἄν.

(Σοφοκλῆς).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἡ Κωμικώτατος στοίχημα συνήθη ἐσχάτως ἐν Παρισίοις ἀνερχόμενον εἰς τὸ ποσὸν τῶν 100, 000 φράγκων. Πρόκειται ἀγὼν δρόμου, οἱ δὲ ἀγωνισθησόμενοι εἶνε μία φορβάς καὶ εἷς κοχλιάς!!

Τὸ πρᾶγμα φαίνεται ἀπίθανον ἐκ πρώτης ὄψεως, ἀλλ' ἡ ἔφημερίς «Βολταίρος» βεβαιοῖ ὅτι κατετέθη ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῆς τὸ δελτίον τοῦ στοιχήματος, ἐν ᾧ εἰσὶν οἱ ἐξῆς ὄροι ἀναγεγραμμένοι:

Ὁ κύριος Β. . . ἰππεύων τὴν φορβάδα του **Li-** **notte**, θέλει ἀναχωρήσει ἀπὸ τῆς γερφύρας τῆς Ὀμονοίας, ἀφοῦ δὲ φθάσῃ εἰς Βερσαλλίας, θέλει ἐπανέλθει εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἀναχωρήσεως του· τῆστι θὰ διατρέξῃ 38 χιλιόμετρα ἐν διαστήματι δύο ὥρων.

Ἀρ' ἐτέρου ὁ κ. **V. . .** πλούσιος κτηματίας ἐστοιχημάτισεν ἰσχυριζόμενος ὅτι κοχλιάς τις ἤθελε διατρέξει κατὰ τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα, ἀπόστασιν δύο μέτρων καὶ τι πλέον ἐπὶ τοῦ πλαισίου σφαιριστηρίου τινός.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος δὲν ἰσχύει ὅπως ἀναγκάσῃ τὸν ῥάθυμον κοχλιάν νὰ βαδίσῃ, θέλει τεθῆ πρὸ αὐτοῦ χορταρικὸν τι κοκκισμένον διὰ κόνεως ζαχαρώσεως, τὸ ὅποιον ὁμοῦ δὲν θ' ἀφήσῃ νὰ καταφθάσῃ οὗτος.

Ἐὰν ὁ Γλάδστων εἶνε ἀξιοθαύμαστος ὡς πολιτικὸς, ὅχι ὀλιγώτερον ἀξιοθαύμαστος εἶνε διὰ τὴν ἰσχὺν τῆς κράσεως αὐτοῦ, ἀντεχούσης μεθ' ὅλην τὴν προκεχωρηκυῖαν ἡλικίαν του εἰς τὸ πλῆθος τῶν ἀσχολιῶν, αἵτινες οὐδὲ ὥραν σχεδὸν ἐπιτρέπουσιν αὐτῷ πρὸς ἀνάπαυαν. Ἰδοὺ πῶς διηλθε πρὸ τινος ἡμέραν τινὰ τὴν πρῶταν ἀνεχώρησεν εἰς **Windsor**, παρῆυρθε εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἐπέστρεψε δ' ἐκείθεν διὰ τοῦ σιδηρο-

δρόμου· μετά μισηθρίαν, ἀποῦ προήδρευσε συλλαλητηρίου τινός, εἰς τὰς τέσσαρας ὥρας καὶ ἡμίσειαν ἐπορεύθη εἰς τὴν Βουλὴν τῶν κοινοτήτων, ὅπου ἀπήγγειλεν ἕνα μὲν λόγον, ὅπως ἐπιτύχη τὴν μεταβολὴν τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἕτερον δὲ ἀφορῶντα τὰ παρεμβαλλόμενα ἐκ τῆς Βουλῆς τῶν λόφων προσκόμματα. Τὴν ἐπιούσαν ἀνεχώρησε πάλιν διὰ Windsor—σημειωτέον ὅτι δι' ἄνοδον καὶ κάθοδον διατρέχει πεντήκοντα ἀγγλικά μίλλια—ἐδέχθη κατόπιν ἐπιτροπὴν τινα πρὸς ἢν ἀπηύθυνεν ἀξιόλογον προσφώνησιν, μετέβη εἰς τὴν Βουλὴν τῶν κοινοτήτων, ὅπου ἀπήντησεν εἰς δεκάδα ἐπερωτήσεων, ἀναχωρήσας δ' ἐκεῖθεν τὴν 9 ὥραν παρευρέθη εἰς θεατρικὴν παράστασιν καὶ ἐπανῆλθε περὶ τὸ μεσονύκτιον εἰς τὴν Βουλὴν ὅπως ἴδῃ ἐάν διεξήγετο ἡρέως ἢ συζήτησις.

Ἡ «Ἐφημερίς» τῆς Βαλτιμόρης ἀναφέρει τὸ ἐξῆς γεγονός. Κυρία τις ἐν τῇ πόλει ταύτῃ εἶχε δανεισθῆ ὅπως ὑπάγει εἰς ἐσπερίδα τινα τὰ ἐνώτια μιᾶς ἐκ τῶν φίλων τῆς. Τὴν ἐπαύριον τὰ κοσμήματα ταῦτα ἐπεστράφησαν τῇ ἰδιοκτητρίᾳ, ἥτις τὰ ἐπανέθεσεν εἰς τὰ ὄτια τῆς, ἀλλ' ἀποτέλεσμα ὅπως ἀπροσδόκητον ἐπῆλθε. Τὰ ὄτια αὐτῆς τὴν μεθεπομένην ἐπύρεστον καὶ ἐπόνουν, δι' ὃ καὶ προσεκλήθη ὁ ἰατρός, ὅστις ἐξετάσας εὗρεν ὅτι εἶχε συμβῆ ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ ἀληθὴς ἐμβολιασμός. Ἡ ποιησαμένη χρῆσιν τῶν ἐνωτίων τὴν προτερίαν εἶχεν ἐμβολιασθῆ. ἐκ ταύτης δὲ ὕλη δαμαλίδος ἐνοφθαλμίσθη διὰ τούτων ἐπὶ τῶν ὄτων τῆς ἐτέρας κυρίας, ἐξ οὗ καὶ προῆλθε τὸ μοναδικὸν φαινόμενον τοῦ διὰ τῶν ὄτων ἀκουσίου ἐμβολιασμοῦ.

Τὸ ἐξῆς εὐφρὰς μέσον πρὸς προμήθειαν γραμματοσῆμων συνιστῶμεν πρὸς τοὺς παρ' ἡμῖν ποιουμένους συλλογὰς ἐξ αὐτῶν.

Κυρία τις γνωστὴ διὰ τὴν μανίαν αὐτῆς πρὸς συλλογὴν γραμματοσῆμων παντὸς τόπου, δὲν ἠδύνατο νὰ προμηθευθῆ βουλγαρικὰ τοιαῦτα, μολονότι ἀνεζήτησε ταῦτα πανταχοῦ. Ἐνεκα τούτου κατέφυγεν εἰς τὸ ἔσχατον μέτρον τοῦ ν' ἀποστείλῃ ἐπιστολὴν πρὸς αὐτὸν τὸν ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας, παρ' οὗ καὶ ἐζήτησε τοιαῦτα. Πρό τινων ἡμερῶν ὁ ἡγεμὼν Ἀλέξανδρος ἔπεμψε πρὸς τὴν ἐν λόγῳ κυρίαν ὀλόκληρον συλλογὴν βουλγαρικῶν γραμματοσῆμων συνοδευομένην ὑπὸ χαρισιστάτης ἐπιστολῆς, δι' ἧς αἰτεῖται συγγνώμην διότι δὲν ἀπέστειλε ταῦτα διὰ τοῦ πρώτου ταχυδρομείου, ἐμποδισθεὶς ὑπὸ τῶν κατεπειγουσῶν τοῦ Κράτους τοῦ ὑποθέσεων.

Εἰς ἀναγνωστῆς.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Ἀποτελέσματα ἐμβολιασμοῦ.

Ἡ ἐπιρροή τοῦ ἐμβολιασμοῦ ἐπὶ τῆς θνησιμότητος καταδεικνύεται ἀναμφισβήτητος ἐκ παρα-

τηρήσεων γενομένων ἐν Σουηδία κατὰ τὸ διάστημα ἑνὸς αἰῶνος, διαιρουμένου εἰς τρεῖς περιόδους. Κατὰ τὴν πρώτην περίοδον, τὴν πρὸ τοῦ ἐμβολιασμοῦ, ὁ μέσος ὅρος τῶν ἀποβιώσεων ἐπὶ ἑνὸς ἑκατομμυρίου κατοίκων ἦτο 1, 973· κατὰ τὴν δευτέραν περίοδον, καθ' ἣν ὁ ἐμβολιασμός εἶνε προκριστικὸς καὶ ἀπλῶς συνιστάται εἰς τοὺς κατοίκους, ὁ μέσος ὅρος κατέχευται εἰς 400· τέλος δὲ καθ' ἣν περίοδον εἶνε ὑποχρεωτικὸς ὁ μέσος ὅρος φθάνει εἰς 189. Καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ ἀνάλογα ἀποτελέσματα ἀπαντῶνται· λ.χ. ἀπὸ τοῦ 1847 μέχρι τοῦ 1853 ὁ μέσος ὅρος εἶνε 305, ἀπὸ δὲ τοῦ 1858 μέχρι τοῦ 1877 μόνον 261. Ἐν Γαλίᾳ, χάρις εἰς τὸν ζῆλον τῶν στρατιωτικῶν ἰατρῶν, αἱ ἐξ εὐλογίας ἀποβιώσεις ἐν τῷ στρατῷ κατῆλθον εἰς ἀριθμὸν, παρισπῶντα τὸν μέσον ὅρον πολὺ κατώτερον ἢ ἐν τῷ πολιτικῷ πληθυσμῷ. Ἐν Σουηδίᾳ, ἐν Βαυαρίᾳ, ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐν Γερμανίᾳ, ἐν Σκωτίᾳ ὁ ἐμβολιασμός ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ νόμου, εἰς ὅλας δὲ ἀνεξαιρέτως τὰς χώρας ταύτας ἡ στατιστικὴ παρουσιάζει μέσους ὄρους θανάτων ἐξ εὐλογίας κατωτέρους τοῦ ἐν Ἑλλάδι μέσου ὄρου.

Ὅ,τι λέγεται περὶ τῆς ἀνάγκης καὶ τῆς ωφελείας τοῦ δαμαλισμοῦ τοῦτο ἰσχύει καὶ ὡς πρὸς τὸν ἀναδαμαλισμὸν. Ἡ σύστασις τοῦ ἀναδαμαλισμοῦ δὲν σημαίνει ἔλλειψιν πεποιθήσεως εἰς τὰ προφυλακτικὰ τοῦ δαμαλισμοῦ ἀποτελέσματα, ἀλλ' ἀπλῶς ὅτι ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ διαρκεῖ ἐπὶ ὀρισμένον τινα χρόνον. Ἡ ἐκ δαμαλισμοῦ ἀσφάλεια κατὰ τῆς εὐλογίας δὲν δύναται νὰ παραταθῆ πέραν τῶν ἐπτὰ ἕως δέκα ἐτῶν. Κατὰ τὸ διάστημα λοιπὸν τοῦτο δέον ν' ἀναδαμαλισθῶσι καὶ αὐτοὶ οἱ ἐπιτυχῶς πρότερον δαμαλισθέντες.

Πλανῶνται οἱ ἰσχυριζόμενοι ὅτι ὁ ἀναδαμαλισμός κατὰ τὰς ἐπιδημίας ἐστὶν ἐπικίνδυνος· τοῦναντίον ἐξ ἀκριβῶν παρατηρήσεων ἐξήχθη ὅτι οἱ ἀναδαμαλισμοὶ περιστέλλουσι τὴν ἐξάπλωσιν τῶν ἐπιδημιῶν, ἀλλ' ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ πρέπει νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἴον ὅτι πιθανὸν ὁ ἀναδαμαλιζόμενος, νὰ ἦτο ἤδη ὑπὸ τὴν ἐπιδημικὴν ἐπῆρειον ὅτε ἐγίνετο ὁ δαμαλισμός, ὅστις ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδόπως θέλει διαφυλάξει αὐτὸν τῆς εὐλογίας, καὶ 2ον ὁ δαμαλιστὴς μόνον μετὰ δέκα ἡμέρας ποτίζει ὅλον τὸν ὄργανισμὸν τοῦ ἐμβολιαζομένου καὶ ἐπομένως μέχρι παρελεύσεως τοῦ διαστήματος τούτου πρέπει νὰ προφυλάσσεται ὅσον οἶόν τε ἀπὸ τὰς προσβολὰς τῆς νόσου.

Κατὰ τινα ἐν Ἀγγλίᾳ γενομένην στατιστικὴν ὁ ἀναδαμαλισμός, καὶ ὅταν ἀκόμη δὲν ἐπιτυχῶν καθ' ὀλοκληρίαν, ἔχει οὐχ ἥττον ἢν τιμὴν μέρει προφυλακτικὰ ἀποτελέσματα.